

Stroom Den Haag

Invest Week 2017

Artist statements Invest & Premium kunstenaars / artists

Gino Anthonisse (Invest)

Gino Anthonisse is een menswear mode-ontwerper gestationeerd in Den Haag, Nederland. Hij studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag en is afgestudeerd in 2014. Tijdens zijn studie kreeg hij de kans om te wonen en werken in Antwerpen tijdens zijn stage bij Christian Wijnants. Gino Anthonisse is in zijn werk altijd op zoek naar verwondering. Echte verwondering is iets dat volgens hem in de huidige maatschappij bijna niet meer bestaat. Hij reflecteert hierop door zijn wonderlijke collages tot leven te brengen. Door klassieke kleding en etnische elementen te combineren met vreemde materialen en technieken, creëert hij verrassende en surrealistische ontwerpen. Momenteel werkt Gino aan een nieuwe collectie, waarbij hij zijn collages heeft gecombineerd met origami. Hij heeft een techniek gecreëerd waarbij

kleding ontworpen en gemaakt kan worden zonder een naaimachine te gebruiken; enkel het vouwen vormt de constructie van zijn werk. Gino Anthonisse is mede-oprichter van het mode collectief Das Leben am Haverkamp. Het hoofdkwartier van Das Leben am Haverkamp is een laboratorium aan de rand van Den Haag waar het gehele jaar door experimenten plaatsvinden. Het collectief verwerpt de imaginaire grenzen tussen de verschillende disciplines. In januari 2017 presenteerde Das Leben am Haverkamp hun collectie tijdens de Paris Men's Fashion Week en in juli 2017 showt het collectief tijdens de Mercedes-Benz FashionWeek Amsterdam.

As a designer Gino Anthonisse is always on a quest for wonder. He believes that we think we know everything nowadays and this mindset is reflected in our everyday life. Because everything in life is explained and already has a reason. Real wonder is something that hardly exists anymore in our society. Gino Anthonisse reflects on this by bringing his wondrous collages to life. By combining classic garments and ethnic elements together with strange materials and techniques he creates designs that are surprising as well as surreal. Currently Gino Anthonisse is working on a new collection, in which he is combining collages with origami. He invented a way to design clothing without sewing, by only using folding for its construction. Gino Anthonisse is co-founder of Das Leben am Haverkamp, a design collective and creative platform that aims to create a novel context for their individual labels of the participants, and an unrestricted way of working and thinking. In January 2017 Das Leben am Haverkamp showed their collection during the Paris Men's Fashion Week and in July 2017 they will be part of the Mercedes-Benz FashionWeek Amsterdam.

www.ginoanthonisse.com

Kevin Bauer (Invest)

Mijn manier van werken is een proces waarbij ik vlot tot een beeld wil komen. Het proces verloopt heel intuïtief want doen werkt voor mij beter dan ellenlang nadenken over de volgende stap. Op deze manier ontstaat er een vluchtig maakproces waarbij ik zowel onbewerkte materialen als gebruiksvoorwerpen en artefacten toepas. De werken construeer ik secuur omdat ik details erg belangrijk vind. Ze kunnen een werk maken of breken. Hoewel ik ruimtelijk te werk ga voelt het regelmatig alsof ik aan het tekenen of schilderen ben. Een ritme van houten latten naast elkaar oogt soms wel als dikke kwaststroken en een hoekig frame als het krassen van een potlood. Toch lijken sommige werken op taferelen van alledaagse zaken, hetgeen veroorzaakt wordt door het hanteren van herkenbaar materiaal of

gebruiksvoorwerpen. Momenteel werk ik aan een serie objecten die juist refereren naar gebruiksvoorwerpen. Als gevolg van menselijke handelingen bezetten objecten soms tijdenlang samen een ruimte, iets waarvoor ze in de eerste instantie niet bedoeld zijn. Denk bijvoorbeeld aan rommelzolders of opslagruimten: ogenschijnlijk doelloze rangschikkingen van objecten gevangen tussen herkomst en bestemming.

With my fast-paced working process I generate images in a short time span. The process is very intuitive and practical, thus I sustain myself from continuous contemplation on my work. This approach creates a quick creation process in which I use raw materials, consumer articles and artefacts. I construct my works very precise as I find details very important. In my opinion, details can make or break an artwork. Although I make spacious works of art it often feels as if I am drawing or painting. A rhythmic batch of wooden slates side by side, looks like dark and thick brush strokes and a square frame look like pencil scratches. Still, some works resemble daily situations induced by the use of consumer goods. At the moment, I am working on a series of objects that deliberately refer to consumer products. Forthcoming of human activity, a collection of objects often occupies a space for a longitudinal time period – something, for which they are not intended. For example, cluttered attics and storage spaces; seemingly purposeless arrangements of objects caught in-between its origin and destination.

www.kevin-bauer.com

Channa Boon (Premium)

'Ik peuter een gaatje in het weefsel van de realiteit, zodat ik een nieuw vergezicht voor het oog kan openen'

Channa Boon's kunstpraktijk bestaat uit (video) installaties, tekeningen, objecten, one-channel films en video werken en werken waarin de verschillende performatieve kunsten gecombineerd worden (zoals in de lecture performances waarin redenaars, musici, zangers en componisten samenwerken). Vaak functioneren al deze verschillende vormen echter in wisselende combinaties tezamen. De werken beginnen vanuit een abstract beeld, waarin alle ingrediënten en eigenschappen voor het uiteindelijke werk al in essentie

aanwezig zijn. Een zeer precies gekozen, concreet 'device' of fysiek 'apparaat' vertaalt deze abstracte betekenis vervolgens in het uiteindelijke werk naar de buitenwereld. In Boon's werk wordt vaak een verhevigde werkelijkheid waargenomen door een fictief personage, die deze ervaring in het werk tot uiting brengt. Tegelijkertijd is deze 'dramatis personae' zelf samengesteld uit de verschillende lagen van waargebeurde verhalen en historische gebeurtenissen, die tezamen het weefsel van het werk vormen. Met deze caleidoscopische manier van werken, verschillende technieken en materialen worden onderwerpen als racisme en kunst ('Cleaning the Museum/Limpiar el Museo' – Bolivia, 2008, waarin de klei uit het landschap het gereedschap van de schoonmaakster is), beeldhouwkunst en architectuur ('All that is Solid' – Zuid – Korea, 2010, waarin de slopende bulldosers samen een grootstedelijk ballet opvoeren), geestesziekte en schilderkunst ('Sasha', Litouwen, 2013, waarin een steeds terugkerend bed staat voor ziekte, verbeelding en dood, maar ook voor dromen en wedergeboorte), het lichaam en kunstroof ('La Pizia e la Marangona', Venetië, 2016, waarin een eeuwenoud beeld voor het eerst haar verhaal doet), en geopolitiek en totalitaire samenlevingen ('Et in Arcadia Ego', de voormalige Sovjet-Unie, 2016, waarin een schaakspel het politieke machtsspel op micro niveau verbeeld) allen binnenste buiten gekeerd, opnieuw bekeken en weer tot leven gewekt. 'Alles wat gezien wordt, veranderd'.

'I'm scratching a hole through the fabric of reality to cast another view through it'

Channa Boon's art practice encompasses performance, (video) installations, drawings, objects, one channel films, video works, pieces for lecturers, singers and musicians, and often all these in combination. Boon's works start with an abstract image, which already contains all the characteristics and content of the work. The role of a concrete, physical device in the work communicates this abstract image towards the outside world. In Boon's work, a fictitious protagonist who expresses this experience in the work often observes an intensified reality. At the same time, this dramatis personae is composed out of several layers of true stories and historical events, which together produce the fabric in the work. In this kaleidoscopic way of using different techniques and materials, subjects like racism and art (Bolivia: 'Cleaning the Museum/Limpiar el Museo', 2008), sculpture and architecture (South-Korea: 'All that is Solid', 2010), madness and painting (Lithuania: 'Sasha', 2013), the body and the looting of art (Venice: 'La Pizia e la Marangona', 2015) and geopolitics and totalitarian societies (former Sovjet Union: 'Et in Arcadia Ego', 2016) are being investigated in an unconventional way.

www.channaboone.com

Marie Civikov (Premium)

Mijn recente werk heeft vooral betrekking op humanistische vraagstellingen in een surrealistisch aandoende setting waarin 'gewone' figuratie wordt afgewisseld met abstracte componenten in bijna overstraalde heldere kleurstellingen. Een onderwerp dat veel, meer of minder aanwezig, in mijn schilderijen rondwaart is het onbekende van de dood. Tijdens mijn kinderjaren had ik soms angstdromen over de dood. Meestal kwamen ze wanneer ik half wakker met koorts op de bank of in bed lag. Met open ogen zag ik hoe donkere lijnen als draden op mij afkwamen. Eerst vloeiend en recht, maar al snel steeds meer golvend totdat ze in een grote zware knoop verstikkend op mijn deken drukten. Deze knopen van lijnen komen sinds enkele jaren op verschillende plekken terug in mijn werk. Meestal symboliseren ze niet de

angst, maar eerder het onvermijdelijke en het mysterie van de dood. Blijft er nog iets over van ons wezen als we er fysiek niet meer zijn? En indien ja, kunnen wij, mensen die van elkaar houden, elkaar dan nog ergens ontmoeten? Anderzijds ben ik geïnteresseerd in concrete onderwerpen die betrekking hebben op de Westerse samenleving van nu met haar omgangsvormen, spelregels en rituelen. Die tegenstellingen tussen het concrete en het metafysische vind ik een interessante combinatie waarmee ik graag speel in mijn werk. Mij gaat het er wel om het persoonlijke en particuliere zo nauwgezet mogelijk in mijn werk om te zetten in een beeldtaal die buitenstaanders nieuwsgierig maakt en toelaat in een wereld die ze niet kennen: identificatie noch herkenning zijn mijn doelstellingen; het gaat me eerder om toenadering door verwondering.

My recent work primarily concerns humanistic questions in a surrealistic setting in which 'normal' figuration alternates with abstract components in almost overexposed bright colours. A subject that's always more or less present in my work is the unknown of death. During my childhood sometimes I had anxiety dreams about death. These were abstract dreams of dark coloured wires floating towards me through space. They occurred when I was lying in my bed or on the couch with a feverish flu. With my eyes open I saw them approaching me. At first the wires were straight and even but soon they became entangled, became heavier and pressed their suffocating weight on my blanket.

Since a couple of years these knots of wires often are visible in my work. They don't as much symbolize a fear of death, but more the inevitability and mystery death brings. What, if anything, remains of our spiritual being when we are physically not here anymore? And if so, is it possible for us, people who love each other, to meet somewhere? On the other hand, more concrete subjects concerning our current western society also interest me. I find it interesting to combine the two worlds, the physical and the metaphysical. My intention is to convert the personal and the private as closely as possible in my work in a visual language that makes outsiders curious and permits them to enter a world they do not know. My goal is neither identification nor recognition; it's rather about rapprochement through wonder.

www.marieciikov.nl

Maurice van Es (Invest)

Heel soms beseft ik nog hoe bijzonder het is dat er zoiets als fotografie bestaat. Je ziet iets, richt je camera erop, drukt op een knopje en vervolgens heb je daar dan een foto van. Het moment dat je gefotografeerd hebt, is in werkelijkheid alweer vervangen door een nieuw moment. Het enige dat is overgebleven van dit moment, is de foto. Naar mijn idee drukken we met het maken van een foto onze menselijke onmacht naar tijd uit. We kunnen de tijd niet stilzetten en hechten waarde aan momenten en personen uit het verleden. Om deze reden zetten we fotografie (bewust en onbewust) in om onze persoonlijke geschiedenis zo levend mogelijk te houden. In mijn film- en fotowerk staat centraal wat mijn ogen hebben gezien. Ik wil een getuigenis nalaten die zowel algemeen als intiem is.

Once in a while I fully understand how special it is that something like photography exists. You see something, point your camera, press the button and then you have a photograph. While in reality, the moment that you photographed already has been replaced by a new one; the only thing remaining from this moment, is the photograph. I believe we express our human powerlessness with regards to time by taking a

photograph. Because we cannot stop time we use photography (unconsciously and consciously) to make our personal history as lifelike as possible. By making films and taking photographs I show what my eyes have seen. Through my work I want to give a testimony that is both general and intimate.

www.mauricevanes.nl

Evelien Gransjean (Invest)

Stel je eens voor: je hebt geen verleden, geen door ervaring opgebouwde gewoontes of vooroordelen en kent geen culturele vanzelfsprekendheid. Ik wil mensen graag deze beginnersblik teruggeven, hen de kans geven (de) dingen te ontdekken. Het idee van de mens als een reiziger in de tijd is iets wat mij fascineert. In een tijd waarin alles lijkt te draaien rond het digitale platte vlak en in een wereld die gebouwd is om onophoudelijk te consumeren, voel ik mij echter ook vaak opgejaagd en raak constant overprikkeld. Mijn werk, dat voornamelijk uit installaties, objecten en fotografische werken bestaat, zie ik als een

psychologische ruimte die parallel loopt aan de zichtbare ruimte. Verlangens naar vormen van rust en balans vormen de leidraad in de totstandkoming ervan. Ik werk veel met gevonden alledaagse objecten die een karakter hebben dat ik vind passen bij de ideeën die ik heb voor nieuw werk en ik combineer deze met materialen als (gebroken) glas, ballonnen, Tipp-Ex, duct tape, beton, water of licht. Met deze materialen zet ik persoonlijke onderwerpen in, om beelden te scheppen die ons universeel kunnen raken.

Imagine, you don't have a past, haven't developed habits or pre-consumptions and are unaware of an apparent idea of existing culture. My aim is to offer people the chance of exploration, by viewing the world as a blank canvas. The idea of people being explorers in time, fascinates me. In a time when everything seems to revolve around the two-dimensional digital space/place, and in a world of continuous consumption, I feel strained and over-stimulated. My work consists of installations, objects and photographic works. I see my work as a psychological space parallel to all visible, created by a longing for shapes of tranquillity and balance. The materials are use are often ordinary and found objects. These objects have a certain character that fits the image I have for new work(s). I combine these objects with materials such as (broken) glass, balloons, Tipp-Ex, duct-tape, concrete, water and light. By combining these materials with personal ideas, I want to create images that move people universally.

<http://eveliengransjean.nl>

Jip Hilhorst (Invest)

Opererend als een ridder voor de hedendaagse tegencultuur. Mijn werk, een vleugje gewelddadig, ademt absurditeit en gestructureerde chaos. In mijn werk word ik voortgedreven door een existentialistische benadering van de buitensporige natuur van de mens. Mijn werken zijn dromen en gedachten van een ultiem vrijheidsideaal waarmee de mensheid universeel worstelt. De integrale installaties bestaan uit site-specifieke constructies, tekeningen en prints, geluid, sculpturen en de belichaming van de mens door performers. Het onderwerp vrijheid houdt ons bezig. De vrijheid van gedachten, toegang tot informatie, fysieke, spirituele of morele vrijheid; de mens wordt vaak beperkt zonder er zelf bewust van te zijn. Met mijn werk wil ik de persoonlijke zoektocht naar vrijheid onthullen. Door het onderzoeken van machtsrelaties en de functie

van propaganda, die een onmiskenbare invloed hebben op onze vrijheid. Deze thema's zijn gecultiveerd door de constructie van "Dreamscapes", waarin het tweedimensionale zich ontvouwd en als een zwarte wolk een schaduw over ons heden werpt..

My artistic practice is stimulated by an existentialist approach of the excessive nature of human kind. Through integral installations involving site specific structures, drawing and prints, sound, sculpture and ultimately the human entity embodied by performers; the work assumes the position of recreations of dreams and thoughts relating to the ultimate ideal of freedom that the individual struggles with universally. Freedom concerns us all, whether it is freedom of mind, of information, physical, spiritual or moral freedom; human beings are restricted at times without even being aware of it. Through my work, I aim to reveal the quest for liberation on a personal level; the exploration of power relations and the function of propaganda are distinct influences, as I aspire to evoke the physicality of the pursuit of control through methods of fear and illusion within the installations and performances. These themes are cultivated through the construction of 'Dreamscapes', in which two dimensional mediums and motifs unfold into space and creep upon our impending reality.

www.jippiet.com

Bram De Jonghe (Premium)

Mijn beelden stellen vragen, ze genereren een mentale beeldenstroom. Sommige vragen zijn open, stellen zich zonder diepte, andere vragen houden op bij het stellen zelf. Door middel van associaties op verschillende niveaus tracht ik de beschouwer te doen kijken en denken. Zoals een kind kijkt naar de dingen, naïef, vanuit een eigen autonoom handelen, zonder de oplossingen van de volwassenen te begrijpen. Centraal staat een 'Macguyveriaans' zoeken naar visuele uitingen. Deze gedragen zich als poëtische overpeinzingen die vermengd worden met praktische beslommingen. Het visuele residu komt tot stand door een doe-het-zelf mentaliteit. Ik omarm de onhandige visualisaties van complexe ideeën die daardoor hun gecodeerde schoonheid vermensenlijken.

My images pose questions; they generate a mental storm of images. Some questions are open, and are stated without any depth. Other questions stop when the question is stated. Associations my work triggers on diverse levels, encourage the viewer to look and think - like a child who looks at things in an autonomous and naive way without understanding the solutions adults offer. Central in my work is the 'macguyverian' search for visual expressions that behave like poetic contemplation mixed with practical concerns. The visual residue is shaped by the do-it-yourself mentality. I embrace the peculiar visualisations of complex ideas, I find, this quality humanises beauty.

www.bramdejonghe.com

Ingrid Lee (Invest)

Mijn werk bestaat uit installaties, composities, performances en objecten die collectief luisteren, falen en hybriditeit onderzoeken. Vaker werken ze met conceptuele en politieke ideeën in fenomenologisch onderzoek of door onderzoek naar de technologieën die menselijke relaties overbrengen. Mijn huidige werk bevat onderzoek naar de poëzie en politiek van

uitwissen. Het put uit diverse disciplines, beginnend bij de archeologie van data-opslag technologie, her-mythologiseren van geschiedenis en digitaal vergeten. Van het geschreven woord tot data-analyse, data-opslag technologieën hebben een precedent geschapen voor archiveringsmethodes die zowel niet vergeven als vergeten. Zulke methodes versterken hiërarchische systemen van kennisproductie die tegelijkertijd dominante vormen van kennis standaardiseren en kennis die als irrelevant of minderwaardig wordt bestempeld uitwissen. Ik ben geïnteresseerd in alternatieve manieren van archiveren (*an-archieven*) als een methode om dominante hiërarchieën van kennis te ontmantelen. Ook onderzoek ik generatief uitwissen als een methode om bestendigheid als maat voor succes aan te vechten. Verlies, uitwissen en vergeten zijn voor mij generatieve methodes; manieren om geschiedenis opnieuw uit te vinden; om ideeën en identiteiten te muteren tot ze niet meer naar hun oorsprong te traceren zijn; om constant onze relatie tot de mythes en semiotiek die ons lichaam coderen te verversen.

My work has taken the forms of installations, compositions, performances and objects that explore collective listening, failure and hybridity. Much of it works through conceptual and political ideas in phenomenological explorations or through investigations in technologies through which human relationships are mediated. My current work involves researching the poetics and politics of erasure. This research draws from various disciplines, beginning with archaeologies of memory storage technology, re-mythologized histories, and digital forgetting. From the written word to data analytics, memory storage technologies have set a precedent for archival practices that neither forgive nor forget. Such practices reinforce hierarchical systems of knowledge production that simultaneously standardize dominant forms of knowledge, and erase knowledge deemed inferior or irrelevant. I am invested in alternative modes of archiving ('an-archives') as a method of dismantling dominant hierarchies of knowledge. I am also interested in generative erasure as a method of contesting permanence as a measurement of success. Loss, erasure and forgetting for me are generative methodologies; methods to reinvent histories; to mutate ideas and identities to the point that they are untraceable to their origins; to constantly refresh our relationships to the myths and semiotics that code our bodies.

<https://ingrideel.com>

Christa van der Meer (Invest)

Mijn werk is een verbeelding van door mij geselecteerde tradities en specifieke visuele culturen. Dit vertaalt zich veelal in series schilderijen, tekeningen, collages en mode-ontwerpen. Deze hebben een autonoom startpunt en worden later losgelaten in meer toegepaste milieus. Voor mij is het essentieel relaties tussen mijn diepe interesse voor portrettekeningen en ontwerpen van mode te onderzoeken. Daarbij bestudeer ik hoe beide domeinen ten opzichte van elkaar staan maar ook veranderen als verbanden gelegd worden.

Portrettekeningen vormen doorgaans de basis voor mijn collecties. Deze bieden mij nieuwe invalshoeken, zowel visueel als qua stemming. Met portretten en collages kan ik op vrij directe wijze tonen wat voor sfeer ik wil

creëren. Beeldcomposities die daaruit voortkomen, verhouden zich tot mode en textiel, gaan een relatie aan met een lijf, maar zijn niet direct toegepaste kledingstukken. Het tot uitdrukking brengen van een verbeelding staat bij mij voorop en draagbaarheid is daarbij een ondergeschikte factor.

My work comprises of selections of traditions and specific visual cultures that are developed into a series of paintings, drawings, collages or fashion designs. These works have an autonomous starting point and are adapted to the field of applied arts. Researching the relationships between my portrait drawings and fashion designs is essential for me. In this research process I investigate how both disciplines are related and how the relation changes when new connections are made within the work. Portrait drawings form the basis of my work. These drawings and collages make it possible for me to set a certain atmosphere in a short time frame. Compositions that emerge are related to fashion, textile design and the body. The designs can develop into wearable fashion, however they can also develop into autonomous non-wearable's as the expression of imagination is the main aim of my work.

www.christavandermeer.com

Marit Mihklepp (Invest)

In haar werk onderzoekt Marit Mihklepp het proces van beweging en schrijven, de verbeelding en het alledaagse, onzinnigheid en oprechtheid. Haar werken zijn collecties van associaties die het proces van beweging en denken met (in/op/onder) het lichaam (de stad/objecten/micro-organismen) ondersteunen. Gedurende haar masterstudie ArtScience is zij gestart een onderzoek naar structuren van het menselijk lichaam, taal en gedrag in relatie tot andere (non) levensvormen. Zij laat het publiek kennismaken met langzaam ademende organismen, biedt ruimte voor het ervaren van intieme een-op-een ervaringen en transformaties van het bekende naar het onverwachte. Mihklepp wil ruimte creëren voor alternatieve talen en symbiotische identiteiten. Zij brengt uitgestorven vormen van communicatie in kaart, zoals de

communicatie met een stoel, gesprekken met een slijmvorm en een interactie tussen geuren van microben. Mihklepp's werken zijn een samenspel van open experimenten, groeiende

vormen en klassieke methoden. haar werken worden gepresenteerd in performatieve lezingen, boekpresentaties in een luciferdoosje, op het menselijk lichaam, fotoalbums met beelden van micro-organismen of ontwikkelend in een parfum gemaakt van lichaamsgeur.

Marit Mihklepp is exploring the processes of movement and writing, imagination and the everyday, absurd and sincerity. Her works are a collection of associations that support her process of moving and thinking with (in/on/under) the body (city/objects/micro organisms). During her MA studies at the ArtScience Interfaculty she started a research on the structures of the human body, language and behaviour in connection with other (non)life forms. The audience is introduced to the slow-breathing of other organisms, to the intimacy and one-to-one experience, to the transformation from the known to the unexpected. Mihklepp wants to create space for alternative languages and symbiotic identities. She is mapping the extinct forms of communication: interviews with a chair, conversations with a slime mould, olfactory collaborations with microbes. Mihklepp's mediums are mixtures of open experiments, growing forms and classical methods: performative lectures, books/presentations in a matchbox, writings on the human body, photo albums with the micro organisms, perfume collections of human odour.

<https://maritmihklepp.com>

Jorrit Paaijmans (Premium)

Sinds zijn afstuderen als tekenaar aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht heeft Jorrit Paaijmans de theorie en praktijk van de tekendiscipline diepgaand onderzocht. In zijn streven naar een objectieve en in formele zin abstracte manier van tekenen heeft hij traditionele tekenmaterialen en -methoden radicaal verworpen. Met zijn artistieke toepassingen van onder andere mechanica bevraagt Paaijmans de grenzen van de tekendiscipline - en zet de kijker aan tot denken over wat tekenen is en kan zijn.

Being trained as a draughtsman at Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, Jorrit Paaijmans (1979) has explored the drawing medium in both theory and practice. In his pursuit of an objective and formally abstract way of drawing he has radically moved away from traditional drawing materials and methods. With his exploration of the artistic possibilities of mechanics, Paaijmans questions and in doing so, actually changes the definition of what drawing is or can be. His work provokes the viewer to question the essence of drawing and the possibilities of the discipline.

www.jorritpaaijmans.nl

Jeannette Slütter (Invest)

Jeannette Slütter is geïnteresseerd in de manier waarop we communiceren en hoe we controle houden op de werkelijkheid in het dagelijks leven. Ze reflecteert hierop door het bevragen van het medium tentoonstellen en de manier waarop we kunst definiëren. Ze stelt vragen over de manier waarop we gebruik maken van de definities om kunst te begrijpen, hoe we beslissingen nemen en hoe we worden beïnvloed in het maken van een definitie. Voor Slütter werkt het om kaders en patronen te creëren. Dit creëert een gevoel van veiligheid, maar misschien ontnemt het ook bepaalde emoties en een zekere speelsheid. Haar werk bestaat uit site-specific installaties en situaties. Dit betekent dat vanaf elke locatie of ruimte een nieuw werk wordt gecreëerd, met

elementen die bijvoorbeeld de ruimte herhalen en details aanwijzen. Het werk is er niet om de architectuur te benadrukken maar het is de belichaming ervan; dat is het uitgangspunt van het werk. Het gaat erom hoe de objecten worden gekozen en in welke context, situatie en onderlinge verbanden ze worden getoond. Ze creëert een constellatie van minimale ingrepen, en maakt daarbij gebruik van variabele materialen zoals keramiek, fotoprints en dagelijks voorwerpen. Alles in combinatie wordt er een choreografie gecreëerd waar de bezoekers en de duur van de tentoonstelling een rol in spelen. Vaak veranderen de voorwerpen met de tijd door de plaatsing of de vorm, en worden bewust nieuwe situaties gecreëerd.

Jeannette Slütter is interest in the way we communicate and keep control on reality in daily life. She questions how we use definitions to understand art and how we are influenced during our process of decision-making. For Slütter, creating frame works and patterns often makes us feel secure, but maybe they also prevent certain emotions and playfulness. Her work consists of site-specific installations/situations. This means that from every location/space derives a new work, containing elements that, for instance, repeat the room and point it out. It is not there to highlight the architecture but as the embodiment; it is the premise of the work. It's about how the objects are being chosen and in which context, circumstances, and interrelationships they are shown. She creates a constellation of minimal interventions, working with variable materials such as ceramics, prints and daily used objects. Everything combined creates a choreography where the visitors and the duration of the exhibition plays part in. Often objects shift with time in placement or form, and it keeps creating new situations.

www.jeannetteslutter.nl